

"ทุจริตสอบครู ปัญหาและทางออก"

นำเสนอเมื่อ : 20 มี.ค. 2556

อดิศร เนาวนนท์

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ประธาน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7

ข่าวการทุจริตสอบคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการครู สะท้อนความรู้สึกของคนในสังคมจำนวนมากว่า "เริ่มต้นจะเป็นครูก็โกงเสียแล้ว" "เด็กที่ครูเหล่านี้สอนจะเป็นอย่างไร" "วงการแม่พิมพ์ของชาติยังเป็นเช่นนี้แล้วจะไปหวังอะไรได้" และยิ่งสะท้อนความล้มเหลวของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) องค์การทางราชการขนาดใหญ่มหึมา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่มีแนวคิดและกฎหมายในการบริหารจัดการองค์การในรูปแบบองค์คณะบุคคล หรือคณะกรรมการ กระจายอำนาจการบริหารจัดการไปยังเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และมีธยมศึกษา (สพป., สพม.) ทั่วประเทศ (แต่ขอเท็จจริงยังก้าวไม่พ้นการรวบอำนาจไว้ที่สวนกลาง) ประเด็นที่น่าสนใจของเรื่องนี้คือ

ทำไมจึงมีคนอยากเป็นครูกันมาก ทำไมต้องโกง เขาโกงกันอย่างไร มีคนใน สพฐ. รวมขบวนการด้วยหรือไม่

ทางออกควรทำอย่างไร
ในฐานะที่ผู้เขียนเป็นประธานอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 (อ.ก.ค.ศ.) เคยจับกลไกการทุจริตการสอบบรรจุข้าราชการครูมาตรา 38 ค (2) ที่ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมาเขต 7 จัดสอบได้ ไต่ถามความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเอาผิดผู้ทุจริต และปรับ ผู้ทุจริต "ตก" ทุกราย และในฐานะอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้โดยตรง จึงขอนำเสนอประเด็นเหล่านี้ต่อสาธารณะ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของ เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในการนำข้อมูลไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้บ้าง

ทำไมจึงมีคนอยากเป็นครูกันมาก

จากข้อมูลการรับนักศึกษาสาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) พบว่า แต่ละปีมีทิศทางการรับนักศึกษาสาขาดังกล่าวมากขึ้น เริ่มจากปีการศึกษา 2551 มียอดรับเพียง 26,730 คน ปี 2552 มียอด 37,890 คน ปี 2553 มียอด 52,515 คน ปี 2554 มียอด 66,128 คน และปี 2555 มียอด 57,294 คน เมื่อนำยอดรับแต่ละปีมารวมกัน หรือคิดยอดรับปีการศึกษา 2555 วางจะไปศึกษาจบ ช่วงปี 2560 จะมีบัณฑิตครูที่จบการศึกษาไปไม่ต่ำกว่า 240,000 คน

นี่ยังไม่รวมผู้ที่เข้าเรียนตามหลักสูตร ประกาศ นียบัตรบัณฑิต (ป.บัณฑิต)
สาขาวิชาชีพครูทั้งของมหาวิทยาลัย ราชภัฏ มหาวิทยาลัยรัฐเดิมทั้งมหาวิทยาลัยเปิด-ปิด
และมหาวิทยาลัยเอกชนอีกจำนวนมาก

สาเหตุที่สำคัญคือเพราะครุมีบัญชีเงินเดือนตาม พ.ร.บ. ของครูเอง
และยังสามารถทะลุหางเงินเดือนกรณีเงินเดือนเต็ม มีเงินวิทยฐานะ ระดับชำนาญการ (3,500 บาท)
ระดับชำนาญการพิเศษ (5,600 + 5,600 บาท) ระดับเชี่ยวชาญ (9,900 + 9,900 บาท) และระดับเชี่ยวชาญพิเศษ
(13,000 + 13,000 ถึง 15,600 + 15,600 บาท) การเข้าสู่อำนาจระดับชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ
ที่ปัจจุบันเปรียบเสมือนเป็นสวัสดิการส่วนหนึ่งของครูไปแล้ว มีปิดเทอม มีสวัสดิการรักษายาบาลทั้งคูสมรส บิดา
มารดา อาจกล่าวได้ว่าครูเป็นอาชีพที่อยู่กับพื้นที่แต่มีค่าตอบแทน และสวัสดิการอื่นๆ
ที่ดีกว่าข้าราชการอื่นหลายหน่วยงาน และรวมทั้งดีกว่าอาจารย์มหา วิทยาลัยด้วย

นี่จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้มีคนสนใจอยากจะเป็นข้าราชการครูกันจำนวนมาก
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอีสาน ภาคเหนือ ที่โอกาสของลูกหลานจะ ได้รับราชการก็คือเป็นข้าราชการครูและตำรวจ
เพราะสองอาชีพนี้ไซ้ต้นทุนค่อนข้างต่ำในการส่งลูกเรียน (สวนใหญ่เรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ) เมื่อเทียบ อาชีพอื่นๆ

ทำไมต้องโกง เขาโกงกันอย่างไร มีคนใน สพฐ.ร่วมขบวนการด้วยหรือไม่

เมื่อมีคนอยากเป็นครูกันมากแต่อัตราบรรจุมีน้อย
หากจะสอบแข่งขันกันธรรมดา ก็เป็นการยากที่จะสอบได้ การทุจริตสอบจึงเกิดขึ้น และยัง
พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 มาตรา 47 ได้กำหนดให้ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การ
ศึกษา เป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและ
แต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
อ.ก.ค.ศ.หลายเขตพื้นที่ได้ใช้อำนาจในทางมิชอบโดยเปิดสอบบรรจุและเรียก เงินผู้เข้าสอบหัวละหลายแสนบาท
สร้างความบอบช้ำ และความอับอายให้กับวงการศึกษามาก
แทบจะไม่มีใครเชื่อมั่นในการจัดสอบบรรจุของเขตพื้นที่เลย

ส.พ.ฐ.และ ก.ค.ศ. ปล่อยปละละเลย ไม่เคยเอาใจใส่เรื่องนี้อย่างจริงจัง ผู้อำนวยการเขตพื้นที่
ที่มีปัญหาเกี่ยวข้องกับกาทุจริตทั้งการสอบบรรจุครู สอบผู้บริหาร ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัย ใดๆ
ที่มีหลักฐานชัดเจน บางคนย้ายไปอยู่เขตไหนก็ถูกครุเดิน ขบวนไล่ทุกเขต แต่ สพฐ.และ กคศ.ก็ยังไม่ยุ่งอยู่ได้
แถมบางคนกลับได้ดิบได้ดีย้ายเขาไปเป็นใหญ่เป็นโตในกระทรวงเสียอีก !! แล้วยังนี้ใครจะเชื่อมั่นกับ สพฐ.และ
กคศ. จนมีเรื่องร้องเรียนจาก ส.ส.ภาค อีสาน สมัย นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล เป็น รมว.ศฐ. จึงได้ใช้วิธีแบบมั้งกาย
ทำผิด พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 รวบอำนาจไปให้
สพฐ.ดำเนินการทั้งสอบครูผู้ช่วย สอบบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรา 38 คู (2) และผู้บริหาร
แต่ก็ไม่พนฝีมือของพวกเขาทุจริต แถมยังขยายวงในการทุจริตออกไปเป็นวงกว้าง ฉาวโฉ่กันทั่วประเทศ

กลโกงในการทุจริตการสอบบรรจุครู กรณีเขตพื้นที่ฯ ดำเนินการจัดสอบบรรจุเอง

กลโกงไม่มีอะไรซับซ้อน คือ

1. โกงโดยผู้จัดสอบ (อ.ก.ค.ศ.) เช่น การบอกข้อสอบก่อนสอบ
การเปลี่ยนกระดาษคำตอบภายหลังการสอบ การแก้ไขคะแนนผลการสอบ การโกงแบบนี้ต้องเป็นการฮั้วกันของ
อ.ก.ค.ศ.ทั้งชุด เพราะอำนาจเบ็ดเสร็จอยู่ที่ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา จึงทำได้โดยง่าย ผู้ที่มีบทบาทมากที่สุดคือ

ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา และประธาน อ.ก.ค.ศ.

2. โกงโดยผู้เข้าสอบ เนื่องจากแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ใช้ข้อสอบของเขตพื้นที่ตัวเอง ดังนั้น ข้อสอบแต่ละเขตจึงไม่เหมือนกัน แก่งทุจริตทั้งหลายจึงไม่ลงทุนการโกงด้วยเทคโนโลยี เพราะกลุ่มเป้าหมายอยู่ในวงแคบ แต่โกงโดยให้มือปืนซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสอบ (ต้องเป็นคนเก่งแกมโกงด้วย) หาวิธีสมัครสอบให้ได้ที่นั่งในห้องสอบเดียวกันกับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการส่งคำตอบให้ลอกโดยการส่งสัญญาณภาษากายเป็นท่าทางต่างๆ เพราะเขตพื้นที่ฯ ไซ้ ข้อสอบเพียงชุดเดียว และมักจัดที่นั่งสอบตามหมายเลขผู้สมัคร กระทั่งในการจัดสอบบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรา 38 ค (2) เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2554 สพลฐ. ได้มีหนังสือสั่งการให้จัดผู้เข้าสอบเรียงรายชื่อตามลำดับพยัญชนะ แก่งทุจริตเข้าสอบที่เขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ถึงกับลงทุนไปเปลี่ยนชื่อนำหน้าให้เหมือนกับมือปืนเพื่อให้ได้นั่งสอบในห้องเดียวกัน จนมีสามารถสอบติดอันดับ 1-8

ผู้เขียนในฐานะประธาน อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่ฯ ได้ไปแจ้งความเอาผิดต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่ก็ไม่สามารถหาหลักฐานความผิดจากกฎหมายฉบับใดได้ อาศัยเพียงความเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ว่า เชื่อได้ว่ามีการทุจริตจริง มาเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจปรับ ผู้เข้าสอบ ทั้ง 8 รายให้ตก และไต่รายงานเรื่องให้ สพลฐ. และ กคศ.ทราบ แต่ไม่มีปฏิกิริยาใดๆ ทั้งสิ้นจาก สพลฐ. และ ก.ค.ศ. ในการนำเรื่องนี้ไปเป็นบทเรียน ไม่มีการให้คำปรึกษาในทางที่จะเอาผิดกับพวกทุจริต ไม่มีการให้กำลังใจ อ.ก.ค.ศ. ที่เอาจริงเอาจังกับเรื่องนี้ มีแต่จะให้หมกเม็ดเรื่องนี้เอาไว้

ส่วน **กลโกง กรณี สพลฐ. รวบอำนาจไปออกข้อสอบเอง** เนื่องจากทุกเขตพื้นที่ฯ ที่จัดสอบใช้ข้อสอบฉบับเดียวกันทั่วประเทศ กลุ่มเป้าหมายมีจำนวนมาก จึงเป็นโอกาสทองของแก่งทุจริตมืออาชีพ ผสมโรงกับแก่งทุจริตในคราบของข้าราชการ สพลฐ. ทั้งบิ๊กเนมและ โนเนม (หากไม่มีระดับบิ๊กเนม สพลฐ. รวมด้วยข้อสอบ จะรู้ได้อย่างไร) ทุจริตทั้งแบบแมนวลและเทคโนโลยี เช่น เข้าสอบแทน ส่งสัญญาณท่าทาง ใช้สัญญาณโทรศัพท์มือถือถือ ออกรูปป้องกันทุจริตในการสอบตำรวจ ที่ใช้ข้อสอบ 3 ชุด ใช้เครื่องตัดสัญญาณโทรศัพท์ ถอดเสียบตัวตรวจก่อนเข้าห้องสอบ ส่งข้อสอบให้สนามสอบทางเสลิกอปเตอร์ ก็ยังโกงกันได้ ในขณะที่การสอบบรรจุครู ใช้ข้อสอบชุดเดียว ส่งข้อสอบทางไปรษณีย์ ไม่มีการป้องกันการใช้สัญญาณโทรศัพท์ มันจะไปเหลืออะไร

ทางออกควรทำอย่างไร

ผู้เขียนเชื่อในเจตนาดีของผู้บริหารกระทรวงศึกษาธิการส่วนใหญ่ ที่ต้องการให้การสอบบรรจุคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการครูเป็นครูผู้ช่วย เป็นไปด้วยความสุจริตเที่ยงธรรม เพียงแต่ฝีมือในการบริหารจัดการเรื่องนี้ยังไม่ถึง ประทับกับ สพลฐ. และ กคศ. ซึ่งมีอำนาจโดยตรงในเรื่องนี้ไม่เคยเอาจริงเอาจังในการปราบปรามการทุจริตหลายๆ เรื่องในวงการศึกษา ผู้ใหญ่ส่วนมากในกระทรวงศึกษาธิการ (และกระทรวงอื่นๆ) ล้วนเติบโตมาจากฝ่ายการเมือง จึงนึกถึงแต่ความอยู่รอดในตำแหน่งหน้าที่ของตนเองเป็นหลัก ไม่ได้ยึดหลักธรรมาภิบาลในการทำงาน บางครั้งยอมแมกกระทั่งการเลี้ยวบาลีทำผิดกฎหมาย หากฝ่ายการเมืองสั่ง ดังเช่น การจัดสอบบรรจุครู ผู้บริหารบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรา 38 ค (2) ที่ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มาตรา 47 บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่ฯ อย่างชัดเจน ส่วน ก.ค.ศ. มีอำนาจในการกำหนดหลักสูตร วิธีการสอบแข่งขัน และวิธีดำเนินการที่เกี่ยวกับการสอบแข่งขัน ตลอดจนเกณฑ์ตัดสิน การขึ้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ การนำรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ในบัญชีหนึ่งไปขึ้น บัญชี เป็นผู้สอบแข่งขันได้ในบัญชีอื่น และการยกเลิกบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ ซึ่งตามเจตนารมณ์ของ กฎหมายคือ เป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์ให้ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่ฯ นำไปปฏิบัติ หาก ศธ. โดย สพลฐ. และ กคศ. เห็นว่า จะให้ส่วนกลางโดย สพลฐ. เป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพราะเชื่อว่าจะทำให้เกิดมาตรฐาน มีความยุติธรรม (แต่ทำไม่ได้) ต้องเสนอให้มีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ก่อน

ส่วนตัวผู้เขียนเองเห็นว่า ควรตั้งคณอำนาจการดำเนินการสอบฯ ให้ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา จะทำให้เขตพื้นที่ฯ เข้มแข็ง ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย โดย สพฐ.ต้องมีนโยบายให้ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา มอบอำนาจให้สถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่หรือใกล้เคียงดำเนินการด้านการออกข้อสอบ อ.ก.ค.ศ.ดำเนินการจัดสอบ สพฐ.ส่งตัวแทนเข้าไปควบคุมการสอบ

ที่สำคัญคือ หากพบว่ามีการทุจริตเกิดขึ้นให้ดำเนินการทั้งทางวินัยและทางอาญา อย่างจริงจังกับทุกคนที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ในฝ่ายรัฐบาลจะต้องตรา หรือแก้ไขกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งให้สามารถเอาผิดผู้ทุจริตการสอบทุกวิธีทั้งทางแพ่งและอาญา โดยเฉพาะผู้ที่สมัครเขาสอบเพื่อให้บุคคลอื่นลอกคำตอบด้วยวิธีการใดๆ ก็ตาม ยังไม่ปรากฏว่ามีฐานความผิดจากกฎหมายฉบับใดเอาผิดพวกนี้ ได้เลย

ที่มา [มติชน](#) ฉบับวันที่ 21 มี.ค. 2556 (กรอบบาย)